

PRELEPA DOLINA

Prelepa dolina Lavantall,
tako zelena,
tako ljubka s soncem obsijana.
Viješ se skozi sotesko,
objeta med mogočne prelepe bregove,
gozdove zasneženih vrhov.

Bregov polnih življenja divjadi.
Ljubkih srnic, plahih zajčkov.
Ponosnih jelenov, srnjačkov
prekrasnih rogov.

Pojoči ptički igrajo simfonijo,
kličejo pomlad v krošnjah
bohotajočih dreves.
Kako idiličen kraj,
kako harmonično življenje
za vsako dušo in srce.

Dragi Lavantall,
krasijo te polja in bistra jezera.
Si dom mnogih ptic,
divjih, domačih živali.
Nastavljajo se žarkom
sonca na bregovih in dolini.
Oziraje iščoč svoj prostor
pod svobodnim soncem.

Lavantall daješ dom
živahnim otrokom,
prijetnim domačinom,
ki s srcem ustvarjajo svoj dom.
So zavetje in objem za dušo.
Z dušo oblikovane starodavne vasice
razmetane po dolini so duša doline.

Tako je naravna, divja, zelena
in hkrati ljubka dolina Lavantall.

Pogled skozi okno
prikliče solzo mi v oči,
v rosnem jutru pod oknom
postaven srnjak stoji.
Z jutranjo zarjo obsijan
se blešči v soncem
obsijanem jutru.

Čaka.

Začuti moj pogled,
počasi obrne glavo
se zazre v moje oči.

Dvignjene glave ponosen
z prekrasnimi rogovi govori:
"Kako si moja prijateljica danes?"

Jaz se mu nasmehnem,
pomaham z roko.

Zadovoljen se obrne kličoč srnice
Ponosno in zvesto mu sledeč.

Na obzorju dviguje se sonce.

S svojimi žarki objema dolino Lavantall.

Ogleduje se v svojem odsevu,
ki ji ga ponuja ribnik poln življenja.

Svoj pozdrav soncu namenjajo Koi krapci.

Prikukali so na površje
se razkazuje soncu.

Meni ljube ribice.

Kaj vse ne doživijo dolgo živeče.

V vsej svoji lepoti nad njimi
poplesujejo kačji pastirji.

Lesketajo se v svoji turkizno
modri obleki.

Narava se prebuja.

Poigravajoč riše vsako sekundo
novo podobo, umetnino.

Sonce s svojimi toplimi žarki
poskuša objeti vse in vsakogar.

Prekrasno je v svojih
zlatorumenih odtenkih.

Govori mi: "Pridi v moj objem,
da ti ogrejem dušo in srce.

Te osrečim in s teboj delim ta dan."

Meni ljuba divja vrtnica

na steni stare hiše še spi.

Njeni opojno dišeči cvetovi

bodo razveseljevali v vsej svoji lepoti

šele ob pozni pomladi.

Krasotili se bodo v prelepi

škrlatno rdeči barvi.

Kako rada sem se ustavljala
ob njenih cvetovih, jih oboževala,
vonjala vonj, ki me je radostil
in spreminjal v romantično dušo.

Na obrobju stare vasice
dvigujeta ponosno svoje zvonike
dve prekrasni starodavni cerkvici.
Sta steber in ponos starega jedra.

Pogled mi obstoji med oblaki,
tam vzadaj se krasotijo ponosno
dvignjeni zasneženi vrhovi Koralpe.
Nad njimi žarko zlato sonce
objema vrhove ogrevajoč divje živali.

Ptički svobodno preletavajo gozdove
iščoč prostor za svoj dom.
Hišice razmetane po bregu govorijo,
da tam nekdo živi.

Moje oči poskušajo najti
hišice meni ljubih oseb.
Saj niti ne vem kje z očmi naj iščem,
kje leži vaš dom se sprašujem.
Poskušam vas najti z očmi.
Po svojem instinktu in srcu
začutiti kje ste.
Prav gotovo ste tam
sredi zasneženih vrhov.

Obsijanih s soncem.

V raju za dušo in srce.

Vedno vprašam se

ali ste tam, kaj počenjate,

kako ste, ste srečni, nasmejani.

V mislih vidim vaše podobe.

Prevzame me toplina,

ki ogreje dušo in srce.

Kako lepa si dolina Lavantall.

Autorin des Liedes: Renata Polanec

© Renata Polanec

Anmerkung der Redaktion (Maria Alraune Hoppe):

- Der obige Beitrag ist verfasst von Renata Polanec, ergänzend zum Interview mit Ronny Görner und ihr – hören Sie die Sendung „Ein- und Auskehren“ mit der Stimme auch von Renata.
- Renata bat darum, nur ihren slowenischen Text zu nehmen, da der KI-Übersetzungstext manche Einzelheiten falsch wiedergab. (Anm: Maria Alraune Hoppe)